

ג. לדברי רבי יהושע בי [=בן] רבי נחמיה בשם רבן יוחנן בן זכאי, **לפי שעברו ישראל על עשרת הדיברות, יהא נותן כל אחד ואחד עשרת גרה.**

ד. לדברי רבי פינחס בשם רבי לוי, **לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים** [דנרין] **כסף** [שהם חמישה סלעים], **ונפל לכל אחד ואחד מהן טבע** [=חצי סלע], **לפיכך יהא כל אחד ואחד נותן שקלו טבע** [=חצי סלע]. כלומר יש להטיל על כל אחד מהעשרה שהיו שותפים במכירה, לכפר על עשירית מסכום המכירה, ואם כן, על כל אחד יש לכפר על חצי סלע, ואף שבמכירה היו תשעה, כי ראובן ובנימין לא היו במכירה, יוסף עצמו נחשב כמי שהיה בה, כי היה הגורם על ידי הקנאה שבתחילה, ויש לו להתחלק עם כולם.

טעם חמישה סלעים של פדיון בכור

לדברי רבי ברכיה רבי לוי בשם רבי שמעון בן לקיש, **לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים כסף, יהא כל אחד ואחד פודה את בנו בכורו בעשרים כסף.**

הלכה ד'

דין מותר שקלים כבר נתבאר לעיל בכל האופנים, בין שכנס מעות ונמצאו יתרים, ובין שאחז בידו הרבה, בין שאמר אלו, ובין שאמר מאלו.

הפריש שקלו ומת

אמר רבי יוסה, עד דאנא תמן [=כשהייתי שם בבבל] שמעית קל רב יהודה שאל לשמואל [=שמעתי כשרב יהודה שאל משמואל], הפריש שקלו ומת, [מה יעשו בשקלו?], ואמר לו, **יפלו לנדבה**, כלומר להקריב ממנו עולות נדבה של ציבור. ובסוף הלכה ד' אמרו, שדין זה הוא כדעת האומרים שכל שהוא קדשי קדשים יפול לנדבה, כפי שיתבאר שם בעזה"י, ואפשר שיש חולקים על כך, ואומרים שיפול לים המלח.

מותר חובות הבאות משום חטא ואשמה

כבר נתבאר, שמי שהפריש מעות לחטאתו, [בין שכנס מעט מעט, ובין שנטל הרבה יחד], ואמר עליהם, הרי אלו לחטאתי, אם לבסוף לאחר שקנה מהם חטאתו, נשתיירו מהן מעות, המותר לנדבה.

וכן דין מעות שהפריש לצורך כל קרבן הבא מחמת חטא ואשמה, ובכלל זה מה שנשאר